05/03/2021

El Κύπρος, el diablo και το βινύλιο ανάποδα

/ Γνώμες



Γράφει ο Νέαρχος Παναγή

Τα πιο παλιά τα χρόνια όταν κυριαρχούσαν οι δίσκοι βινυλίου υπήρχε μια διάχυτη εντύπωση σε εκκλησιαστικούς κύκλους, συνωμοσιολογικούς και άλλους, ότι μερικά τραγούδια αν τα γύριζες ανάποδα, αν έβαζες δηλαδή τον δίσκο να παίξει ανάποδα θα άκουγες περίεργες φωνές, επικλήσεις στον διάβολο κ.λπ.

Υπήρχε ένα μυστήριο, ένα suspense. Hotel California, House of the rising sun, Paranoid, ακόμη και την Μαρινέλλα έμπλεξαν με το «Άνοιξε πέτρα». Μικρός τα έβαζα ανάποδα μήπως ακούσω κάτι, αλλά τίποτα. Κάτι ακαταλαβίστικα, μασημένα λόγια με κιθάρες και ντραμς, παιγμένα ανάποδα που σήκωναν την τρίχα κάγκελο. Ίσως να υπήρχε κάτι αλλά εγώ ποτέ δεν άκουσα τίποτα. Μετά πέρασε αυτή η μόδα, ήρθαν τα cd. Πώς να γυρίσεις το cd να παίξει ανάποδα, χάθηκε η χαρά του βινυλίου, χάθηκε και το μυστήριο των επικλήσεων στον έξω από εδώ. Σιγά σιγά μπήκαν στα τραγούδια λόγια σατανικά που δεν χρειαζόταν να γυρίσεις δίσκους και

κασέτες ανάποδα. Όλα ίσα , όλα στη φόρα από την κανονική.

Φυσικά αυτά υπήρχαν και από παλιά αλλά μόνο σε κάτι περιθωριοποιημένα συγκροτήματα που αντί να τραγουδούν έκραζαν σαν καρακάξες. Τώρα ο διάβολος μπήκε και σε κοινά τραγούδια , ξένα πάντα, της καθημερινότητας. Ο κόσμος μέσα από την αφέλειά του, την επιπολαιότητά του τα άκουγε και ακούει ακόμη αδιαμαρτύρητα. Δεν ισχυρίζομαι ότι ο κόσμος λάτρευε τον διάβολο. Απλώς η ωραία μουσική, το bit, τους σαγήνευε και έτσι δεν έδιναν σημασία στα λόγια. Φυσικά τα τραγούδια από όσο θυμάμαι δεν είχαν ποτέ ως τίτλο την λέξη «διάβολος», ούτε λατρευτικά στοιχεία στους στίχους, μόνο κάτι υπονοούμενα σκόρπια.

Στα Ελληνικά δεν θυμάμαι κανένα τραγούδι να μιλάει για διάβολο με τάση λατρευτική κλπ. Κάτι που μας τιμά ως Έλληνες είναι ότι ακόμη και στα τραγούδια υποκουλτούρας που έχουμε , ποτέ μα πότε δεν έχουμε τέτοια λόγια που να υποδηλώνουν υποταγή , λατρεία κ.λ.π Ακόμη και στο γνωστό άσμα «έβαλε ο διαβ…κος την ουρά του πάλι» λέει «και σου πήρε τα μυαλά σου μέσα απ’ το κεφάλι» κατηγορεί τον έξω από εδώ ως υπαίτιο που μια γυναίκα πήρε τον κακό δρόμο και έχασε τα μυαλά της. Θα μπορούσε να πει κάποιος , με τρόπο, δικαιολογητικό για την δύσμοιρη γυνή αλλά και ενοχοποιητικό για τον el diablo !!!!

Τώρα που είπα el diablo, θυμήθηκα κάτι κράτη, σκιές της ένδοξης παλαιάς αλλά και πρόσφατης Ιστορίας τους , που αρέσκονται να πιθηκίζουν, να μιμούνται άλλες χώρες , in χώρες , μεγάλες συνήθως, με ένδοξη ιστορία , καμιά τετρακόσια χρόνια. Με ιστορία και παράδοση στο Tennessee whiskey, στα πιστόλια και τις αναμετρήσεις, στο φάγωμα γηγενών ινδιάνων, με σκλαβοπάζαρα μαύρων κ.λ.π.

Με δέος ,τέτοια πιθηκίζοντα κράτη ,αντικρίζουν τα Halloween, τα ταχυφαγεία Mc…nds , τις γεμιστές γαλοπούλες και τα Black Fridays, τα ρητά ενδόξων ποιητών τους , τα πλείστα εκ των οποίων είναι copy –paste ρητών Ελλήνων φιλοσόφων αλλά γαρνιρισμένα με Jack Daniels sauce.

Σημάδια έλλειψης πνευματικότητας, λόγου, σκέψης, γνώσης της ιστορίας μας, junk food στο πιάτο. Πες μας ένα ήρωα του 55-59, ο Κολοκοτρώνης, και πες μας τι έγινε το 74, κάτι με τους Άγγλους. Πες μας πότε είναι το Halloween ; 31η Οκτωβρίου. Αλλοίμονο, ακατάχνωτα (ακατάγνωτα: κατά + γνώμη : χωρίς λάθος, χωρίς κατάκριση) να μην ξέρουμε ποια είναι η Καρτασιάν ; για ρώτα ποιος είναι ο Χατζιδάκις (όχι Χατζιδάκης). Μπορεί να σου πουν και «οινοποιείο». Ας μην ρωτήσουμε για κανένα Σεφέρη, Ρίτσο , Ελύτη και τους ξυπνήσουμε από τον αιώνιο ύπνο. Ταμπλετοποίηση της κοινωνίας , Fortnitισμος των παιδιών μας και τα βιβλία στην σκόνη.

Εμ , άμα έχεις τέτοια πορεία στο «πνεύμα» ως κοινωνία και ως κράτος δεν θα βγάλεις και κανένα τραγούδι πλήρους ποιότητας και πνευματικότητας με το όνομα “El Diablo”; Φυσικά με βάση τα λεγόμενα του PIK, οι στίχοι υποκρύπτουν μια βαθιά ανησυχία , προβληματισμό , μια αλληγορία και στηλιτεύουν το ξεγέλασμα μιας κοπέλας από ένα αλήτη. Συγκεκριμένα λέει το PIK « εξιστορεί την περιπέτεια μιας κοπέλας που βρίσκει τον εαυτό της δέσμια σε μια σχέση εκμετάλλευσης μ’ έναν αλήτη, εξ’ ού και τον αποκαλεί «El diablo» ,«πρόκειται για την αιώνια πάλη του κακού με το καλό».

Το έργο αυτό, είμαι σίγουρος , θα μείνει στον αιώνα. Είναι σταθμός στην ανθρώπινη ιστορία. Μήπως πάμε και για νόμπελ ποίησης δεν ξέρω. Μου θυμίζει Νικηφόρο Βρεττάκο, η πάλη του κακού με το καλό. Το μυαλό που έβγαλε αυτή την ανακοίνωση και την σε βάθος ανάλυση του νοήματος για το “ El Diablo” χάνεται αδίκως στο PIK. Μήπως μπει και ως εξεταζόμενο ποίημα για τις εισαγωγικές εξετάσεις για τα Πανεπιστήμια της Ελλάδος λέω. Κερασάκι στην τούρτα η ανακοίνωση του εκπρόσωπου του γραφείου τύπου του προέδρου για το τραγούδι (ωδή στον τράγο;). Είμαι βέβαιος ότι ο πρόεδρος στα πάμπολλα προβλήματα που αντιμετωπίζει το κράτος ούτε ξέρει , ούτε θέλει να ξέρει για την Eurovision. Με ποια δικαιολογία τώρα η κυβέρνηση εξέδωσε ανακοίνωση για ένα τραγούδι της Eurovision στο ίδιο δελτίο τύπο με την αναφορά για την πενταμερή και για τους θανάτους από κορονοιό δεν ξέρω; Μάλλον τα έχουν σταθμίσει ως ίδιας σημασίας.

Εντάξει μέχρι εδώ , κομμένη η πλάκα , ας σοβαρευτούμε, μην παρασυρόμαστε από την αύρα και πορεία του κράτους – άγουρη μπανανία που ζούμε. Είδατε μέχρι τώρα, ούτε για αμαρτία έγραψα, ούτε για εκκλησία, ούτε για γέροντες κλπ. Το είδα ρεαλιστικά το θέμα, ορθολογιστικά, λογοτεχνικά και φιλοσοφικά. Από όπου και να το πιάσεις όμως το θέμα δεν πιάνεται.

Η ιερά σύνοδος μίλησε, αρχιερείς μίλησαν , Θεολόγοι ,τραγουδιστές, απλός κόσμος. Άλλοι τους αποδοκίμασαν και άλλοι τους επιδοκίμασαν. Θεολογικό λόγο

δεν έχω την δύναμη και γνώση να αρθρώσω. Έχω όμως μια σκέψη μου να παραθέσω.

Ένας τρόπος για να δούμε εάν κάτι που κάνουμε είναι ευάρεστο στο Θεό (αν πιστεύεις σε Αυτόν φυσικά) είναι το ακόλουθο. Φαντάσου τον Χριστό μπροστά σου , ως θεάνθρωπο την στιγμή που πράττεις κάτι. Ρώτησε τον εαυτό σου , εάν αυτή την στιγμή ήταν μπροστά σου τετ α τετ ο Χριστός , θα έκανες αυτή την πράξη; Για παράδειγμα, θέλεις να κλέψεις κάτι από ένα κατάστημα, ή θέλεις να υβρίσεις , να κτυπήσεις ένα συνάνθρωπό σου. Αν ήταν μπροστά σου ο Χριστός θα το έκανες; Αν δεν θα το έκανες τότε αυτόματα ξέρεις ότι είναι λάθος, είναι αμαρτία. Αν ήταν ο Χριστός μπροστά σου , με το πράο το ύφος , θα πήγαινες να πορνεύσεις; Αν δεν θα το έκανες τότε ξέρεις ότι είναι αμαρτία. Ωραίο crash test!.Σύγκρουση του αμαρτωλού θέλω με το «θέλω» του Χριστού!!

Εν προκειμένω.. Αγαπητοί κύριοι που επιλέξατε το τραγούδι «El Diablo» , που κατ΄εσάς αναδεικνύει την αιώνια πάλη το καλού με το κακό (τάχα μου, τάχα μου) αν εκείνη την στιγμή που το επιλέγατε ή το σιγοτραγουδούσατε, ήταν παρών , όρθιος μπροστά σας ο Χριστός θα το διαλέγατε, θα το στηρίζατε; Αν όχι τότε ξέρετε ότι κάτι δεν πάει καλά , ότι είναι λάθος, ότι είναι αμαρτία. Τώρα αν σε τέτοια σκέψη συνεχίζατε να το επιλέγατε αυτόματα σημαίνει ότι , είτε ο Χριστός δεν σημαίνει τίποτα για εσάς (μη γένοιτο αδέλφια) ή δεν υπάρχει για εσάς (μη γένοιτο). Λυπάμαι και θλίβομαι για αυτά που αναφέρω. Δεν είναι λόγια ζηλωτή, φανατικού , μισαλλόδοξου ανθρώπου, αλλά λόγια αγάπης , λόγια ιατρικά προς θεραπεία και όχι λόγια κολακείας που σίγουρα πολλά από αυτά θα ακούσατε. Και κάτι ακόμη, ο γράφων δεν είναι μακριά από την τέχνη της μουσικής. Ημιεπαγγελματίας κιθαρίστας από κλασσική κιθάρα, σε ποιοτική Ελληνική μέχρι Ροκ αλλά και Heavy Metal (ως ένα όριο). Για να αποκλείσω και την πιθανότητα να κατονομαστώ «ταλιμπάν» Ορθόδοξος, ένας δυστυχής όρος της εποχής.

Έστω και την υστάτη αδέλφια αλλάξτε γνώμη. Ουδείς αλάνθαστος και τότε με παρρησία θα μπορέσετε να σταθείτε μπροστά στον Χριστό όχι σκυμμένοι αλλά χαμογελώντας.